

РЕШЕНИЕ

№ 5185

гр. София, 09.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10127** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на М. С. М. от [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221724005363-091-001/19.05.2025 година, потвърден с Решение № 1012/14.08.2025 година, с който на основание чл.19,ал.2 ДОПК са установени задължения на М. С. М. за задължения на “А И М Билд” ООД- за Корпоративен данък за периодите от месец 07.2019 година до месец 12.2020 година и от месец 01.2020 година до месец 06.2021 година в размер на 116 996,13 лева, както и лихва за забава в размер на 61831,69 лева, за ДДС за периодите- месец 08.2019 година и месец 09.2019 година, от месец 03.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 173 169,14 лева, както и лихви в размер на 98 743,67 лева, за вноски за ДОО за осигурители за периодите от месец 02.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 32 002,01 лева, както и лихви в размер на 17 413,63 лева, за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периодите от месец 05.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 13 708,12 лева, както и и лихва в размер на 7228,45 лева, за вноски за УПФ- за осигурители за периодите от месец 05.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 7087,51 лева , както и лихва в размер на 3593,30 лева, за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от месец 01.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 20 321,07 лева, както и лихва в размер на 10872,33 лева, за данък върху доходите на ФЛ- свободни професии, граждански договори и други за периодите месец- 01.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 2512,80 лева, както и лихви в размер на 1308,17 лева и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периодите от месец 01.2020 година до месец 03.2021 година в размер на 34 150,48 лева, както и лихва в размер на 17230,99 лева / общ размер на задължението по

Ревизионния акт е в размер на 619 349,50 лева, от които главница в размер на 400 524,17 лева и лихва за забава в размер на 218 825,33 лева,

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на ревизионния акт. Твърди се че, е налице разминаване между Решението на Директор на Дирекция ОДОП и самия Ревизионен акт, като в Решението е посочена нормата на чл.19,ал.2 от ДОПК, а в Ревизионния акт нормата на чл.19,ал.1 от ДОПК, като не са налице основанията за ангажиране отговорността на управителя по реда на чл.19 от ДОПК, като прекратяване на членството по реда на чл.125 от ТЗ не представлява напускане на дружеството, като всички изтеглени суми са върнати на дружеството след напускането му и не е имал качеството на управител, на съдружник и тегленето на пари не представлява произвол, а разпределянето на дивиденди и не е обхванато от нормата на чл.19 от ДОПК, като невярно е твърдението, че изтеглените от него пари на са внесени в касата на дружеството. Сочи се още, че при издаване на Ревизионния акт са нарушени процесуално- правните и материално- правните разпоредби. Исква се отмяна на Ревизионния акт и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- М. С. М. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат Г., редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на издадения Ревизионен акт развива и в представената по делото писмена защита. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП-гр. С., редовно и своевременно призован се представлява от юрисконсулт В. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 980,1/30.12.2012 година Г. М. В. – Н. е преназначена на длъжността- Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- С. считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед № РД-01-404/27.05.2024 година на Директор ТД на НАП- С. е наредено функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2, т.1 от ДОПК считано от 28.05.2024 година да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите, измежду които и Г. М. В.- Н.- Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП и определил техните заместници.

Със Заповед № 2759/04.06.2024 година на И. Директор ТД на НАП- С. Е. П. Д. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите в ТД на НАП- С. с място на работа- [населено място] считано от 05.06.2025 година.

Със Заповед № 2865/08.07.2024 година на И. Директор ТД на НАП- С. М. И. К. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С., считано от 15.07.2024 година.

Със ЗВР от 18.10.2024 година Г. М. В. –Н. възложила да бъде извършена ревизия на М. С. М. от [населено място] за установяване на отговорност по реда на чл.19 от ДОПК за задължения за данъци и осигурителни вноски на „А М Билд“ ООД/ подробно посочени в ЗВР/, определил състава на ревизиращия екип- М. И. К. – Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Е. П. Д. на длъжност- Главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди, подробно посочени в ЗВР и срока, в който следва да завърши ревизията- два месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

ЗВР е връчена на жалбоподателя на електронния му адрес на дата 29.10.2024 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 20.12.2024 година органът, възложил ревизията определил нов срок за завършване на ревизията до 29.01.2025 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 06.01.2025 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 28.01.2025 година органът, възложил ревизията Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 28.03.2025 година .

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 03.02.2025 година .

На 11.04.2025 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип- М. И. К. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Е. П. Д. на длъжност-Главен инспектор по приходите съставили РД, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 22.04.2025 година.

Срещу съставения РД от жалбоподателя е депозирано писмено възражение, в което подробно е изложено несъгласието с предложението за установяване и са приложени писмени доказателства.

На 19.05.2025 година органът, възложил ревизията- Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- С. и М. И. К. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22221724005363-091-001/19.05.2025 година, с които установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 27.05.2025 година.

На 09.06.2025 година жалбоподателят депозирал жалба до Директор на Дирекция ОДОП срещу издадения РА,а последният с Решение №1012/14.08.2025 година потвърдил издадения РА в оспорената част за ангажиране на отговорността по чр.19 от ДОПК на М. С. М. за задължения на „А И М Билд“ ООД за Корпоративен данък за периодите от месец 07.2019 година до месец 12.2020 година и от месец 01.2020 година до месец 06.2021 година в размер на 116 996,13 лева, както и лихва за забава в размер на 61831,69 лева, за ДДС за периодите- месец 08.2019 година и месец 09.2019 година, от месец 03.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 173 169,14 лева, както и лихви в размер на 98 743,67 лева, за вноски за ДОО за осигурители за периодите от месец 02.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 32 002,01 лева, както и лихви в размер на 17 413,63 лева, за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периодите от месец 05.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 13 708,12 лева, както и и лихва в размер на 7228,45 лева, за вноски за УПФ- за осигурители за периодите от месец 05.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 7087,51 лева , както и лихва в размер на 3593,30 лева, за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от месец 01.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 20 321,07 лева, както и лихва в размер на 10872,33 лева, за данък върху доходите на ФЛ- свободни професии, граждански договори и други за периодите месец- 01.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 2512,80 лева, както и лихви в размер на 1308,17 лева и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периодите от месец 01.2020 година до месец 03.2021 година в размер на 34 150,48 лева, както и лихва в размер на 17230,99 лева / общ размер на задължението по Ревизионния акт е в размер на 619 349,50 лева, от които главница в размер на 400 524,17 лева и лихва за забава в размер на 218 825,33 лева, оставил без разглеждане жалбата в останалата част като недопустима и прекратил производството по жалбата в тази и част.

Решението е връчено на жалбоподателя на дата 15.08.2025 година.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводната експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, както и събраните в хода на процеса такива.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залежали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Ревизионният акт № Р-22221724005363-091-001/19.05.2025 година година е издаден от компетентни органи- това е Г. М. В.-Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- С. орган, възложил ревизията и М. И. К. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето Г. М. В.- Н. към датите на издаване на ЗВР и РА е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към ТД- НАП- С.. Лицето М. И. К. също е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите към датите на издаване на ЗВР, РД и РА, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че и лицето, включено в състава на ревизиращия екип- Е. П. Д. е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. отново към датите на издаване на ЗВР и РД.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година- органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията.

От приложените по делото доказателства е видно, че както първата ЗВР, така и последващите ЗВР, РД и РА са връчени на електронния адрес на жалбоподателя, а получаването на документите е удостоверено по надлежния ред чрез потвърждаване на получаването, за което са приложени писмени доказателства, като връчването на електронните съобщения е станало по реда на чл.30,ал.6 от ДОПК, сочещ, че електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система или пък лично на управителя на ревизиращия данъчен субект, като отново личното връчване е извършено по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. Връчването на ЗВР, РД и РА е станало при спазване на разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ДОПК, според която, съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начините на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано, че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за

останалите производства в Кодекса- аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете,документите и книжата за реализиране на административнонаказателната отговорност,за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#). С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита и които нарушения да опорочават издадения ревизионен акт до степен нищожност.

Установено е и не се спори, че органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип и издателите на РА са притежавали квалифициран електронен подпис.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. В ТР №5 / 22. 06. 2015 година на ВАС“ е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо, че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслагва върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално-правните разпоредби на ДОПК и материално – правните.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебното

Правната регламентация на отговорност на трето лице е визирана в нормата на чл.19, ал.1 и ал.2 от ДОПК, според която който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. По силата на алинея втора управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или

задължителни осигурителни вноски- извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице. От анализа на тези правни норми е видно , че субекти, които носят отговорност за собствените си действия или бездействия, довели до невъзможност за събиране на публични задължения на дружеството. Тъй като отговорността на задълженото лице по чл. 19, ал. 2 от ДОПК е субсидиарна, т.е. дотолкова доколкото в резултат на тези действия се стига до невъзможност за събиране на задълженията на субекта по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, то доказването на обстоятелствата във връзка с ангажиране отговорността на лицата е в тежест на административния орган и предпоставките за ангажиране на отговорността на посочените в нормата субекти са - **управител или член на орган на управление на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК,наличие на непогасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски,недобросъвестно извършване на някое от посочените в текста на разпоредбата действия,обективно намаление на имуществото на задълженото лице, водещо до неизплащането на задълженията и причинно-следствена връзка между недобросъвестното поведение и намалението на имуществото на задълженото лице.**

В случая не са спорни първите две предпоставки на посочената хипотеза - ревизираното лице е субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК за публични задължения на " А М Билд" ООД възникнали в ревизирания период, през който е бил управител на задълженото лице жалбоподателят,задълженията на главния длъжник" А М Билд" ООД съществуват, не са заплатени и е установена невъзможността да бъдат събрани задълженията на това дружество/налице е Разпореждане за прекратяване на принудителното изпълнение за задълженията на ревизирания данъчен субект от страна на публичен изпълнител, дружеството не притежава активи, върху които да се насочи изпълнението, нито банкови сметки.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на жалбоподателя, че в Решението е посочено друга правна разпоредба- тази на чл.19,ал.2 от ДОПК, а в Ревизионния акт е посочена друга правна разпоредба на чл.19,ал.1 от ДОПК защото решението на горестоящия орган са обсъдени всички предпоставки за ангажиране отговорността на управителя за задължения на " А И М Билд" ООД на основание чл.19, ал.2 от ДОПК и не налице хипотезата на неотграничаване на отговорността на пуравитял по конкретната хипотеза на чл.19 от ДОПК.

От доказателствата по делото е установено,в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, неоспорено от страните, което настоящият съдебен състав намира за обективно и компетентно изготвено е видно , че М. С. А., съгласно действащото данъчно законодателство е местно физическо лице и на основание чл.1 във връзка с чл.8, ал.1 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и от чужбина, като М. С. А. е участвал в управителни и контролни органи на следните дружества и е бил в „А И М БИЛД“ ООД - управител и съдружник, с дял 5 лева на 50% от капитала в периода от 02.04.2019 година до 15.06.2021 година с деклариран предмет на дейност код: 4120 - Строителство на жилищни и нежилищни сгради; Н. 2003 код: 4521 - Общо строителство на сгради и строителни съоръжения, като жалбоподателят е сключил Договори за заем с „А И М БИЛД“ ООД в качеството му на заемател- 17 броя договори от 2019 година на

обща стойност 150 000 лева, придружени с РКО към всеки от тях за предаване на сумите в брой и посочен срок за връщане на сумите- 31.12.2021 година, като от представените 17 броя РКО от 2021 година е видно, че жалбоподателят е върнал в касата на „А И М БИЛД“ ООД суми на обща стойност 150 000 лева, а от даденото обяснение от жалбоподателя в хода на ревизионното производство е видно, че заемите са погасени изцяло през 2021 година и към деня на неговото напускане на дружеството, а заемът, по който той е заемополучател е погасен със средства, които е получил като дивидент от „А И М Б. ООД“ общо в размер на 391 504,80 лева в това число през 2020 година – 191 504,80 лева и през 2021 година – 200 000 лева, но не разполага с документи във връзка с извършеното изплащане на дивиденти, както и че същите са изплащани в брой, не са представени и доказателства за изплатените дивиденти- решения на общото събрание на съдружниците за разпределяне на дивиденти, протоколи и документи за фактическото предаване на паричните средства. Наред с това, е установено, че жалбоподателят е представил Договори за заем сключени между „А И М БИЛД“ ООД в качеството му на заемодател и „ДЕНАЛЕ“ ЕООД – заемател по договора с приложения 7 броя договори от 2019 година на обща стойност 60 000 лева и разходни касови ордера /РКО/ към всеки от договорите, както и 6 броя приходни касови ордера от 2021 година за върнати суми от „ДЕНАЛЕ“ ЕООД в касата на „А И М БИЛД“ ООД на обща стойност 51 000 лева. От доказателствата по делото е установено/ в това число и от заключението на вещото лице, че жалбоподателят М. А. е изтеглил от сметката на „А И М БИЛД“ ООД -[банкова сметка], суми в общ размер на 1 104 689 лева, като за периода 26.06.2019 година- 31.12.2019 година са изтеглени парични средства в размер на 238 400 лева, за периода 01.01.2020 година -31.12.2020 година са изтеглени парични средства в размер на 735 289 лева, за периода 01.01.2021 година 12.10.2021 г. изтеглени парични средства в размер на 131 000 лева, като от така изтеглените суми в касата на „А И М БИЛД“ ООД са внесени общо 16 950 лева, от които 7 950 лева през 2019 година и 9 000 лева през 2020 година, на 05.08.2019 годитна – вноска на каса в размер на 350 лева, на 07.08.2019 година – вноска на каса в размер на 2000 лева, на 19.08.2019 година – вноска на каса в размер на 5000 лева, на 21.08.2019 година – вноска на каса в размер на 100 лева,, на 26.08.2019 годинта – вноска на каса в размер на 500 лева, на 31.01.2020 годинта – вноска на каса в размер на 2000 лева, на 15.06.2020 година – вноска на каса в размер на 6000 лева, на 24.09.2020 година – вноска на каса в размер на 1000,00 лева, като между изтеглените от М. А. от банковата сметка на дружеството суми в общ размер на 1 104 689 лева и внесените такива в касата на дружеството в размер на 16 950 лева е налице разлика от 1 087 739 лева, за които няма данни как и за какво са разходвани/ като с тях не са погасявани задължения за данъци и осигурителни вноски, за периода от 26.06.2019 година до 12.10.2021 година М. А. е

изтеглил парични средства от банковата сметка на „А И М Билд“ ООД в общ размер на 1 104 689 лева. От представената от счетоводството на „А И М БИЛД“ ООД Главна книга на сметка 493/2 Тегления от банка – М. А. е видно, че за изтеглените средства са съставени счетоводни кореспонденции, отразяващи получаване на суми от М. А. и намаление на паричните средства на дружеството по Дебита на сметка 493/2 Тегления от банка – М. А. на кредит 503“Разплащателна сметка в лева“, а в представените Оборотни ведомости за 2019 година, 2020 година и 2021 година сметка 493/2 не съществува и не е налице счетоводно отразяване на изтеглените парични средства от страна на М. С. А. от банковата сметка на „А И М Билд“ ООД. Вещото лице посочва още, че по счетоводни данни за периода 05.08.2019 година – 24.09.2020 годитна М. А. е внесъл в касата на „А И М БИЛД“ ООД общо 16 950 лева, от които 7 950 лева през 2019 година и 9 000 лева през 2020 година, а за периода 01.07.2019 година – 31.12.2019 година сметка 501“Каса в лева“ е с постъпления в размер на 754 730,15 лева и плащания 557 123,79 лева,налични парични средства към 31.12.2019 година в размер на 197 606,35 лева,за периода 01.01.2020 година – 31.12.2020 година сметка 501“Каса в лева“ е с постъпления в размер на 1 062 063,01 лева и плащания 766 395,38 лева,налични парични средства към 31.12.2020 година в размер на 493 253,99 лева, а за периода 01.01.2021 година – 15.06.2021 година сметка 501“Каса в лева“ е с постъпления в размер на 515 000 лева и плащания 416 313,06 лева,налични парични средства към 15.06.2021 година в размер на 591 950,73 лева. Отново вещото лице сочи в заключението, че от Главна книга на сметка 498/3 “Други дебитори“ - М. А. – разчети заем за 2021 година е видно, че през 2021 година са посочени суми по представените 17 броя приходни касови ордери на обща стойност 150 000 лева, но няма посочена кореспондираща сметка, а от Оборотната ведомост за периода от 01.01.2021 година – 15.06.2021 година, сметка 498/3 “Други дебитори“ - М. А. е с дебитно салдо в размер на 150 000 лева- няма счетоводно отразяване на върнати заеми в касата на „А И М Билд“ ООД от страна на М. Сабирев М., а от представената от „А И М БИЛД“ ООД Главна книга на сметка 498/4 “Други дебитори“ – „Денале“ ЕООД – разчети заем за 2021 година е видно, че през 2021 година са посочени суми по приходни касови ордери /ПКО/ на обща стойност 60 000 лева и за периода от 01.01.2021 година – 15.06.2021 година сметка 498/4 “Други дебитори“-„Денале“ ЕООД е с дебитно салдо в размер на 60 000 лева, т.е няма счетоводно отразяване на върнати заеми в касата на „А И М Билд“ ООД от страна на „Денале“ ЕООД. Вещото лице е установило още, че „А И М Билд“ ООД е подал Годишни отчети в НСИ и в АВ Търговски регистър-за 2019 годинта с декларирана касова наличност в размер на 197 000 лева / по Оборотна ведомост 197 606,35 лева/, за 2020 година с декларирана касова наличност в размер на 493 000 лева / по Оборотна ведомост 493 253,99 лева, ГДД по чл.92 от ЗКПО и ГФО за 2021 година не са подавани от „А И М

Билд“ ООД и съгласно Оборотна ведомост за периода 01.01.2021 година до 15.06.2021 година към 15.06.2021 година касовата наличност на „А И М Билд“ ООД е в размер на 591 950,73 лева, а в периода 2020 година – 2021 година няма данни“ да е извършвано погасяване на публични задължения от страна на „А И М Билд“ ООД. „А И М Билд“ ООД е изплатил на М. А. дивиденди през 2020 година в размер на 191 504,80 лева и през 2021 година в размер на 200 000 лева, като платените дивиденди са осчетоводени по дебита на сметка 425 „Задължение за съучастие“, но относно изплатените дивиденди не са представени доказателства, в т.ч Решения на Общото събрание на съдружниците за разпределяне на дивиденди, протоколи и документи за фактическото предаване на паричните средства. По счетоводни данни „А И М Билд“ ООД е предоставил на „Денале“ ЕООД заем в размер на 60 000 лева през 2019г. по 7 /седм/ броя договора и на М. А. заем в размер на 150 000 лева през 2019 годинпа по 17 броя договора, като. Общата сума по предоставените заеми е 210 000 лева и е осчетоводена по сметка 498 „Други дебитори“, като към 15.06.2021 година /заличаването на съдружник М. А./ сметка 498 „Други дебитори“ /с оглед направеното уточнение в съдебно заседание от страна на вещото лице е видно, че сумата от 210 000 лева е върната и е осчетоводена, като от счетоводството на „Денале“ ЕООД е представена Главна книга на сметка 499 „Други кредитори“, видно от която „Денале“ ЕООД е осчетоводил връщане на заем на „А И М Билд“ ООД в размер на 60 000 лева през 2021 година в брой /Дебит с/ка 499 „Други кредитори“ /Кредит сметка 501“ Каса в лева“. Доказано е , че между изтеглените от М. А. от банковата сметка на дружеството суми в общ размер на 1 104 689 лева и внесените такива в касата на дружеството в размер на 16 950 лева е налице разлика от 1 087 739 лева, за които няма данни как и за какво са разходвани, нито пък са плащани задължения за данъци, за осигуровки и за заплати, както и липсват доказателства за възстановяване/връщане на сумата от 1 087 739 лева /по банков или касов път/ на „А И М Билд“ ООД. Установено е , че задълженията по Ревизионен акт № Р-22221720001760-091-001/02.11.2020г. на „А И М Билд“ ООД, с който е извършена ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от 02.07.2019 година до 29.02.2020 година и са установени задължения за ДДС в размер на 31 000 лева и лихви за забава в размер на 3 353,04 лева, които е са платени, като за периода от 26.06.2019 гоидна до 12.10.2021 година М. А. е изтеглил парични средства от банковата сметка на „А И М Билд“ ООД в общ размер на 1 104 689 лева, и по счетоводни данни за периода 05.08.2019 година – 24.09.2020 година М. А. е внесъл в касата на „А И М БИЛД“ ООД общо 16 950 лева, от които 7 950 лева през 2019 година и 9 000 лева през 2020 година. Отново от доказателствата по делото и то заключението на вещото лице е видно, че общият размер на изплатените дивиденди за ревизирания период е 783 009,60 лева в т.ч през 2020 година - 191 504,80 лева в полза на М. С. А. и 191 504,80 лева в полза на А. С. А., през 2021 година – 200 000

лева в полза на М. С. А. и 200 000 лева в полза на А. С. А., а към момента на заличаването на М. С. А. като управител и съдружник на дружеството „А И М Билд“ ООД – 15.06.2021 година, касовата наличност е в размер на 591 950,73 лева, след заличаването на М. С. А., като управител на дружеството 15.06.2021 година, няма данни това лице да е внасяло суми в касата на „А И М Билд“ ООД, като след направеното уточнение в съдебно заседание от страна на вещото лице е видно, че сумата от 210 000 лева е осчетоводена като върната, но вещото лице посочва, че това не променя крайния извод на заключението, както и че с изтеглените пари от банковата сметка на дружеството от старана на жалбоподателя не са изплащани нито задължения към клиенти и доставчици, нито за персонал, осигуровки и данъчни задължения не са изплащани, а от представените ГФО публикувани в Агенцията по вписванията

има задължения към всички тях, в това число неплатени задължения към персонала, неплатени осигурителни вноски и данъчни задължения в размер на 358 000 лева за 2020 година, в размер на повече от 100 000 лева за 2019 година и няма доказателства с изтеглените от жалбоподателя повече от милион да са извършвани разплащания на задължения, включително и по ревизионни актове и данъчни задължения, което сочи, че е налице недобросъвестност у жалбоподателя за неплащане на данъчните задължения.

Що се касае до наведените доводи в писмените бележки от страна на адвокат Г., че органите по приходите е следвало да извършат инвентаризация на наличните парични средства в касата на дружеството/ А и М Б. “ ООД/ предвид голямата наличност то принципно е така, но неизвършването на инвентаризация не води до извод, че не са налице елементи от състава на отговорността по чл.19, ал.2 от ДОПК, защото основният спорен момент по делото е дали управителят е бил недобросъвестен и вследствие на тази негова недобросъвестност се е стигнало до невъзможност за заплащане на задълженията на „А И М Билд“ ООД. Наред с това, от доказателствата по делото е установено още, че Публичният изпълнител е предприел всички действия за събиране на установените публични задължения на „А И М Билд“ ООД, но дългът е категоризиран като несъбираем, налице е Разпореждане за прекратяване на принудителното изпълнение поради липса на активи, на парични средства и изобщо на имущество, от което да може да се удовлетвори фискът.

Цитираната съдебна практика от страна на адвокат Г. в писмените бележки касае друга фактическа обстановка, различна от настоящата и при нея са установени задължения на юридическото лице вследствие на непризнато право на данъчен кредит, а от доказателствата по делото в настоящия казус е видно, че още докато е бил управител на „А И М Билд“ ООД и то през 2019 година са налице задължения както към бюджета в размер на повече от 100 000 лева и липсват доказателства докато жалбоподателят е бил управител да е предприел действия с твърдяната изключително голяма наличност в касата

за погасяване на задълженията както през 2019 година, през 2020 година и до 15.06.2021 година. Всичко това сочи, че е налице знание и управителя за неплащане на задълженията и за съществуването им и за умисъл при неплащане на задълженията, което сочи на правилно ангажирана отговорност по реда на чл.19, ал.2 от ДОПК на жалбоподателя. Въпреки достатъчната наличност на парични средства в касата, жалбоподателят не е предприел никакви действия за покриване на данъчните и осигурителни задължения за всяка една година от процесните периоди, които са му позволили да тегли пари на каса, паричните средства не са били насочени към погасяване на публичните задължения и изтеглените суми под формата на заеми- повече от 1 милион не са върнати, нито пък с тях са погасени изискуемите публични задължения. Всичко това сочи на недобросъвестност у жалбоподателя, като "Смята се, че е налице недобросъвестност по смисъла на ал. 2 и 3, когато действието е извършено след деклариране и/или установяване на задълженията до една година от декларирането и/или издаването на акта за установяване на задължението", и "Смята се, че е налице недобросъвестност по смисъла на ал. 2, 3 и 5, когато действието е извършено, след като е образувано производство по реда на този кодекс за контрол по спазване на данъчното и/или осигурителното законодателство до 6 месеца от приключване на производството", като разпоредбите на чл.19 от ДОПК не дават легално определение на понятието недобросъвестност, а само презюмират факти, при наличието на които задължително се приема недобросъвестност и в случая, макар тези факти да не са установени, недобросъвестността на РЛ, като форма на вината е установена, като при липса на легално определение на понятието, даденото от правната теория и съдебната практика тълкуване е, че добросъвестен е този, който знае определено обстоятелство. Добросъвестността в правото се свързва със знание или не на определени обстоятелства. В случая на хипотезата на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК добросъвестността на лицето, чиято отговорност се ангажира, съществува, когато то не знае за възникването или наличието на данъчни и/или осигурителни задължения на дружеството, което управлява. Когато е доказано, че знае или няма как да не знае за съществуването на тези задължения към момента на извършване на разпоредителните действия, недобросъвестност е налице. В случая, като управител и едноличен собственик на капитала на "А И М Билд" ООД жалбоподателят е знаел, че данъчните и други задължения на дружеството не са плащани за периода от 2019 година до 15.06.2021 година и в този период са извършени разпоредителните сделки от него с имуществото на дружеството - теглени на суми от банковите сметки, получаване на дивиденди и заеми, в резултат на които имуществото на дружеството е намаляло и по тази причина не са изплатени задължения за данъци и лихви на дружеството в посочения в РА размер. Налице е причинно- следствена връзка между поведението на ревизираното лице и невъзможността да бъдат събрани задълженията от главния длъжник, като тълкуването на нормата на чл. 19, ал. 2 ДОПК обуславя извод, че отговорността на задълженото лице възниква, когато то извърши недобросъвестно някое от действията посочени в т. 1 или т. 2 и в резултат на тези действия имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски и при наличието на натрупани и текущи задължения към бюджета за ревизирания период, които не са обслужвани от дружеството, а в същото време управителят е извършил отклоняване на средства от дружеството в своя полза безспорно е, че съществува връзка между това поведение и невъзможността да бъдат събрани задълженията на лицето по чл. 14, т. 1 ДОПК, налице е и доказана несъбираемост на задълженията на дружеството, чиито управител е бил жалбоподателят към момента на издаване на РА, а обстоятелството, че в касата на дружеството са постъпили сумите от 210 000 лева през месец 06.2021 година, не може да доведе до извод, че не е налице хипотезата на чл.19, ал.2 от ДОПК.

От всичко изложено дотук е видно, че са налице всички елементи от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК за ангажиране на отговорността на М. А. в качеството и на управител "АИ М Билд" ООД за публични задължения на дружеството.

Ревизионният акт отговаря на условията за редовно действие и предпоставя отхвърляне на

предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора и в съответствие с нормата на чл.161 от ДОПК на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Съобразно чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер на минималното възнаграждение за един адвокат и при определянето им следва да се съобрази разпоредбите на чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 – т.6. при интерес от 500 000 лева до 1 000 000 лева - 24 650 лева плюс 3 % за горницата над 500 000 лева. Задължението по Ревизионния акт възлиза на 619 349,50 лева/ и полагащото се юрисконсултско възнаграждение е в размер на 28 230,46 лева или 14 434,01 евро. Съдът не обсъжда направеното възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение от страна на адвокат Г., защото нормата на чл.161,ал.2 от ДОПК касае заплатено адвокатско възнаграждение, а не претендирано и неплатено юрисконсултско възнаграждение. Съдът няма как да извърши преценка дали претендираното,но неплатено юрисконсултско възнаграждение е прекомерно , още повече ,че той го определя в хода на процеса.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на М. С. М. от [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221724005363-091-001/19.05.2025 година, потвърден с Решение № 1012/14.08.2025 година, с който на основание чл.19,ал.2 ДОПК са установени задължения на М. С. М. за задължения на“ А И М Билд“ ООД- за Корпоративен данък за периодите от месец 07.2019 година до месец 12.2020 година и от месец 01.2020 година до месец 06.2021 година в размер на 116 996,13 лева, както и лихва за забава в размер на 61831,69 лева, за ДДС за периодите- месец 08.2019 година и месец 09.2019 година, от месец 03.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 173 169,14 лева, както и лихви в размер на 98 743,67 лева, за вноски за ДОО за осигурители за периодите от месец 02.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 32 002,01 лева, както и лихви в размер на 17 413,63 лева, за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периодите от месец 05.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 13 708,12 лева, както и и лихва в размер на 7228,45 лева, за вноски за УПФ- за осигурители за периодите от месец 05.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 7087,51 лева , както и лихва в размер на 3593,30 лева, за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от месец 01.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 20 321,07 лева, както и лихва в размер на 10872,33 лева, за данък върху доходите на ФЛ- свободни професии, граждански договори и други за периодите месец- 01.2020 година до месец 05.2021 година в размер на 2512,80 лева, както и лихви в размер на 1308,17 лева и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периодите от месец 01.2020 година до месец 03.2021 година в размер на 34 150,48 лева, както и лихва в размер на 17230,99 лева / общ размер на задължението по Ревизионния акт е в размер на 619 349,50 лева, от които главница в размер на 400 524,17 лева и лихва за забава в размер на 218 825,33 лева/ общ размер на задължението -316 668,37 евро/.

ОСЪЖДА М. С. М. **ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 14 434,01 евро- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.**

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

